

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Priellovej a členiek JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **T. S. spol. s r.o.**, M. N. X., X. Bratislava, IČO: X., zast. JUDr. K. Š., advokát, P., Bratislava, proti žalovanému: **C. s.r.o.**, M. N. X., X. Bratislava, IČO: X., zast. JUDr. M. H., advokátom, S. X., X. Bratislava, vedľajší účastník: **U. P., a.s.**, L. X., X. Bratislava, IČO: X., o zaplatenie 1 002 668 Sk s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 52 Cb 134/00-181 zo dňa 27. septembra 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 52 Cb 134/00-181 zo dňa 27. septembra 2006 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 321 751 Sk s úrokom X.,09 % p.a. od 25.9.2002 do zaplatenia a trovy konania v sume 26 664 Sk. V časti o zaplatenie 614 668 Sk súd konanie zastavil. V časti 66 250 Sk súd žalobu zamietol.

V odôvodnení sa konštatuje, že súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že predmetom sporu je náhrada škody z titulu porušenia záväzkového vzťahu –

zasielateľskej zmluvy, ktorú sporové strany uzavreli podľa § 601 a nasl. Obch. zák. Žalovaný ako zasielať sa zaviazal žalobcovi ako príkazcovi, že mu vo vlastnom mene a na jeho účet obstará prepravu 2856 kartónov kávy FAMILY 75 g – mletá, á 277,49 Kč za kartón (34 paliet), a to podľa objednávky č. 205/99 zo dňa 2.12.1999 z Jihlavy, Česká republika, do skladu W., P., Bratislava. Dovož sa mal uskutočniť 9.12.1999. Žalovaný dňa 7.12.1999 oznámil dopravnú dispozíciu 1/1/99/2048 ním obstaranému dopravcovi firme V. S. – p. S.. Obsahom zasielateľskej zmluvy je aj záväzok príkazcu zaplatiť zasielateľovi dohodnutú odplatu, čo nie je predmetom sporu.

Podľa § 603 ods. 1 OBZ, zasielateľ je povinný s vynaložením odbornej starostlivosti dojednať spôsob a podmienky prepravy zodpovedajúce čo najlepšie záujmom príkazcu, ktoré vyplývajú zo zmluvy a jeho príkazov alebo sú zasielateľovi inak známe.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, zasielateľ zodpovedá za škodu na prevzatej zásielke vzniknutú pri obstarávaní prepravy, ibaže ju nemohol odvrátiť pri vynaložení odbornej starostlivosti. Žalovaný pri plnení svojho záväzku porušil zákonom stanovené povinnosti najmä tým, že neskúmal dôveryhodnosť, spoľahlivosť, existenciu firmy dopravcu, existenciu živnostenského oprávnenia a úplnosť údajov, ktoré mali osvedčiť existenciu poistenia CMR.

Súd dospel k záveru, že v príčinnej súvislosti s porušením žalovaného obstaráť prepravu s odbornou starostlivosťou vznikla žalobcovi škoda stratou zásielky, ktorú musel zaplatiť dodávateľovi – kúpnu cenu tovaru vo výške 1 002 668 Sk. Vzhľadom na to, že žalobca podaním zo dňa 8.X.2006 zoberal svoj návrh v celkovej sume 614 668 Sk späť, súd konanie podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. zastavil. Keďže žalobca nepreukázal existenciu objednávky č. 07/99, a tým ani uzavretie zasielateľskej zmluvy, súd v rozsahu 66 250 Sk žalobu zamietol. Vo zvyšku v sume 321 750 Sk žaloba je dôvodná a boli splnené predpoklady na náhradu škody v zmysle § 373 a nasl. Obch. zák.

Žalovaný pri plnení svojho záväzku zo zmluvy porušil povinnosť danú ustanovením § 603 ods. 1 OBZ. Nevykonal prepravu zodpovedajúcu čo najlepšie záujmom príkazcu a nevenoval obstaraniu dopravcu ani takú odbornú starostlivosť, akú možno od neho spravodlivo požadovať. Zverenie vykonania prepravy dopravcovi, s ktorým dosiaľ nebol v žiadnom kontakte, nemožno považovať za postup s odbornou

starostlivosťou. Žalobca si uplatnil svoj nárok na náhradu škody u žalovaného 10.2.2000 a žalovaný si svoju povinnosť nesplnil. Právo na úrok z omeškania vo výške X.,72 % ročne uplatnil podaním zo dňa 25.9.2006, a to od 25.9.2002. Vzhľadom na to, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku v zmysle § 369 ods. 1 OBZ až 11.2.2000 súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 14,09 % ročne tak, ako to vyplýva z prehľadu priemerných úrokových mier obchodných bánk, a to za mesiac február, vydaný NBS, zvýšený o 1 %, čo je v súlade s ust. § 369 ods. 1 a § 502 OBZ.

Námietku ohľadne premlčania uplatneného úroku nepovažoval súd za dôvodnú. Pri právach vzniknutých z celkového zničenia alebo straty zásielky plynie premlčacia lehota odo dňa, keď zásielka mala byť doručená príjemcovi, pri ostatných právach odo dňa, keď zásielka bola doručená. S ohľadom na dátum podania žaloby 8.12.2000 a dátum, kedy mala byť zásielka doručená – 9.12.1999, súd konštatoval, že žaloba bola podaná včas. Úrok z omeškania je príslušenstvom pohľadávky, a nie právom v zmysle § 399 OBZ, a preto je potrebné dĺžku premlčacej doby posudzovať podľa § 397 OBZ. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa pomeru úspechu žalobcu.

Proti rozsudku ohľadne príslušenstva – úroku z omeškania podal žalovaný odvolanie. Domnieva sa, že rozhodnutie o úrokoch z omeškania nie je správne. Predmetom sporu bolo priznanie náhrady škody spôsobenej tým, že došlo k strate prepravovanej zásielky. Zásielka mala byť prepravovaná z ČR do SR. Domnieva sa, že sa jedná o spor, ktorý sa mal riešiť podľa dojednaní obsiahnutých v Dohovore CMR a nie podľa Obchodného zákonníka. Podľa čl. 27 Dohovoru CMR, oprávnený môže požadovať úroky z náhrady škody vo výške 5% ročne a podľa čl. 32 Dohovoru CMR, nároky z prepráv, na ktoré sa vzťahuje Dohovor sa premlčujú za jeden rok. V prípade úmyslu alebo takého zavinenia, ktoré sa podľa práva súdu, na ktorom sa právna vec prejednáva, považuje za rovnocenné s úmyslom, je premlčacia lehota trojročná. Z ohľadom na uvedené sa domnieva, že žalobcovi prináleží úrok len vo výške 5%, a to od 25.9.2005 do zaplatenia. Domnieva sa tiež, že rozhodnutie aj o trovách konania nie je správne.

Žalobkyňa si uplatňovala nárok na zaplatenie sumy 1 002 668 Sk, pričom jej súd priznal len čiastku 321 751 Sk. Žalobkyňa mala v konaní úspech nie v rozsahu 33,33 %, ale len 32,1 %. Avšak žalovaný mal úspech vo výške 67,9 %, t.j. 107 456 Sk. Žalobcovi

mal súd priznať sumu 25 677,80 Sk. Po odpočítaní oboch súm mal mu súd celkovo priznať trovy konania v sume 81 778,20 Sk.

Preto navrhuje podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. rozsudok ohľadne úroku z omeškania zmeniť tak, že žalovanému bude uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 321 751 Sk s úrokom 5% p.a. od 25.9.2005 do zaplatenia a zároveň uložiť žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 81 778,20 Sk. V ostatných častiach ostáva rozsudok nezmenený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. f/ O.s.p. Odvolanie žalovaného sa týka príslušenstva pohľadávky – úroku z omeškania za nesplnenie peňažného záväzku z titulu náhrady škody, ktorú si žalobca uplatnil podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka.

V konaní vo veci samej bolo preukázané, že daný právny vzťah sa riadi ustanoveniami § 601 a nasl. Obch. zák. a žalobcovi bolo priznané právo na náhradu škody 321 750 Sk z titulu porušenia zasielateľskej zmluvy (§ 603 ods. 2 OBZ), ktorú sporové strany uzavreli podľa Obchodného zákonníka. V tejto časti nebolo rozhodnutie napadnuté odvolaním a stalo sa právoplatné. Jedná sa o osobitnú zodpovednosť zasielateľa za škodu na prevzatej zásielke, ktorá vznikla pri obstarávaní prepravy. Keďže sa jednalo o porušenie obchodného záväzkového vzťahu upraveného Obchodným zákonníkom, vzniklo žalobcovi právo na úrok z omeškania ako príslušenstva pohľadávky podľa § 369 ods. 1 v spojení s § 502 OBZ tak, ako o tom rozhodol súd prvého stupňa v napadnutej časti predmetného rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a žalobcovi priznal trovy vo výške 26 664 Sk podľa pomeru úspešnosti v spore.

Žalobca podaním zo dňa 25.9.2006 ešte pred rozhodnutím vo veci samej zobrať v časti o zaplatenie sumy 614 668 Sk žalobný návrh späť a žiadal konanie zastaviť. Je to jeho dispozičné oprávnenie, aby sa vo veci ďalej nekonalo, a súd preto v tejto časti v súlade s ust. § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil a neskúmal hmotnoprávne podmienky oprávnenosti podaného návrhu v tejto časti.

Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie náhrady škody vo výške 388 000 Sk. Súd žalobe do výšky 321 751 Sk vyhovel a žalobu zamietol len v časti

66 250 Sk ako nedôvodnú, a preto námietka žalovaného ohľadne úspešnosti v spore a priznania náhrady trov konania nie je dôvodná a Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil (§ 219 O.s.p.).

Keďže úspešnému žalobcovi trovy v odvolacom konaní nevznikli, neboli mu priznané (§ 142 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 27. februára 2008

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: